

DE GESCHIEDENIS VAN DE JAZZ (30) zond 11.5.80 - H III - 19.30-20.00
=====

Dat was Pim Graa, dit is H III NOS Jazz, MdR. De Geschiedenis van de Jazz, deel 30.

plaat 1 Bix Beiderbecke and his Gang: Jazz me blues (Tom Delaney)
A/1 - 3:01 - CBS 62373

Fraai solowerk van cornettist Bix Beiderbecke in Tom Delaney's "Jazz me blues", voor Okeh vastgelegd in New York op 5 oktober 1927 door Bix Beiderbecke and his Gang. Bill Rank-trombone, Don Murray-klarinet, Adrian Rollini-bassaxofoon, Frank Signorelli-piano, Chauncey Morehouse-drums. Twintig dagen later nam dezelfde formatie weer drie stukken op, het tweede daarvan was "Sorry".

dem Bix Beiderbecke and his Gang: Sorry (Klager, Howdy Quicksell)
A/3 - 2:53 - idem

Het derde en laatste stuk van die 25ste oktober '27, na dit "Sorry", was in zijn tijd een soort sensatie. Omdat "Since my best ~~gix~~ gal turned me down" tempo-wisselingen heeft, en ingezet werd met een ensemble-glissando.

dem Bix Beiderbecke and his Gang: Since my best gal turned me down
B/3 - 3:02 - idem (Howdy Quicksell, Lodwig)

"Since my best gal turned me down", Bix Beiderbecke and his Gang voor Okeh, 25 oktober 1927. Op 17 april 1928 pas trad Beiderbecke weer als leider van een eigen groep op de plaat op, onder dezelfde naam, maar alleen trombonist Rank was van de vorige ~~groep~~ over. Nu Izzy Friedman-klarinet, Min Leibbrook-bassaxofoon, Tom Satterfield-piano en Harold McDonald-drums. "Somebody stole my gal".

idem Bix Beiderbecke and his Gang: Somebody stole my gal (L.Wood)
A/laatste - 2:54 - idem

17 april 1928, Bix Beiderbecke and his Gang: "Somebody stole my gal", voor Okeh, New York. 21 september, met dezelfde blazers, maar nu twee pianisten, Roy Bargy en Lennie Hayton die later met Cotton Club show-girl Lena Horne trouwde, en op drums George Marsh. "Margie".

plaat 2 ~~XXXXXX~~ Bix Beiderbecke and his Gang: Margie (Conrad, Robinson)
B/1 - 3:02 - Columbia 33 S 1035

Bix Beiderbecke-cornet, Bill Rank-trombone, Izzy Friedman-klarinet, Min Leibbrook-bassaxofoon, Roy Bargy en Lennie Hayton-pianos, George Marsh-drums. "Margie", 21 september 1928 in New York voor Okeh door Bix Beiderbecke and his Gang. Dat 'Gang' was ^{gebruikt} modieus, want een 'gang' was een groep misdadigers, en gangsters, niet alleen die in Chicago met als meest notoire Al Capone, kregen veel publiciteit. De Gang van Beiderbecke was praktisch volledig afkomstig uit de Paul Whiteman Band. Want in september '27 had ~~Beiderbecke~~ ^{de} Jean Goldkette Band verlaten en was 30 oktober bij Whiteman begonnen.

Jazzhalve was deze organisatie een ellende, maar Whiteman leidde de populairste, de chiqueste en dus de best betalende band. En zoals Duke Ellington financieel en muzikaal het ideaal, de top was voor de zwarte musici, zo was Paul Whiteman dat in ieder geval wat het honorarium betreft voor de blanke jazzmusici in de jaren twintig - een paar die-hards als Eddie Condon daargelaten. Hoe de situatie voor de jazzmusicus Bix Beiderbecke bij de Whiteman band lag hoort u in zijn laatste opname met het orkest. Muziek die feitelijk niet in deze serie thuishoort, maar zin heeft als referentiekader. 4 mei 1929: "Oh Miss Hannah", in het arrangement van Bill Challis, met na de zang van Bing Crosby een klein solootje van Bix Beiderbecke.

laat 3 Paul Whiteman a/h Orchestra: Oh, Miss Hannah (Deppen, Hollingsworth)
B/laatste - 3:22 - Philips B 07020 L

"Oh Miss Hannah", Paul Whiteman's orkest, 4 mei 1929 met cornettist Bix Beiderbecke. Hij was een pittige drinker en een slecht eter, vanaf najaar '28 en dus 25 jaar oud, was hij geregeld ziek. De directe doodsoorzaak was longontsteking, 6 augustus 1931, in de New Yorkse voorstad Queens. Beiderbecke was een nakomeling van een Duitse emigrant. Vooral Chicago en New York kregen in de decennia voor de eerste wereldoorlog honderdduizenden vervolgd ~~XXXXX~~ Joden te herbergen uit Rusland en Polen, (dat ~~XXXXXX~~ toen Tsaristisch Russisch was) en straatarme Italianen, vooral uit Sicilië. Verder: Grieken, ~~XXXXX~~ en altijd weer Ieren. Via Ellis Island, bij het Vrijheidsbeeld vlak ten zuiden van New Yorks-centrum Manhattan, kwam een niet onbelangrijk deel van de emigranten die in New York bleven of in Chicago terecht kwamen, uit bij muziek of showbusiness. Want dat was het wereldje dat het meest aantrekkelijk was buiten de handel: een hard werkend beetje talent kon snel redelijk veel geld verdienen - ontsnappen uit de algemene armoede van de emigrant. (Zoals het ook ~~XXXX~~ lag voor de zwarte Amerikaan). Salvatore Massaro en ^(Violiste) Giuseppe Venuti werden omstreeks 1904 en 1898 geboren uit Italiaanse emigranten. De eerste hebben ^(We) in aflevering 29 bij Bix Beiderbecke gitaar horen spelen, dit is een duet van 24 januari 1927: "Sunshine".

laat 4 Joe Venuti/Eddie Lang: Sunshine (Venuti, Lang)
A/2 - 2:55 - Parlophone PMC 7091

shurc, Violist Joe Venuti en gitarist Eddie Lang, zoals Salvatore Massaro zich noemde, voor Okeh in New York, 24 januari 1927. Twee van de meest talentvolle 'second generation' emigranten die zich wat van jazz hadden eigen gemaakt. Het aardigst was hun Blue Four waarmee 28 juni voor het eerst werd opgenomen. We kennen al de uiterst virtuose bassaxofonist Adrian Rollini van zijn werk bij Beiderbecke, de pianist was Arthur Schutt. ~~XXXXXXXXXXXX~~

~~idem~~

Venuti/Lang Blue Four: A mug of ale (Venuti)

A/laatste + 3:00 - idem

"A mug of ale", de Venuti/Lang Blue Four op 13 september 1927 voor Okeh in New York. Joe Venuti-viool, Eddie Lang-gitaar, Arthur Schutt-piano en Adrian Rollini-bassaxofoon en ~~xx~~ 'hot fountain pen', een soort schertsklarinet. Ondanks het wat *novelty*-achtige karakter van deze witte jazz, ^{Carlyle}godde muziek, verder hebben Venuti, Lang en Rollini als instrumentalisten duidelijk aanwijsbare invloed gehad. Lang heeft het niet overleefd, 26 maart 1933, 29 jaar oud overleed hij als gevolg van complicaties na ~~xxx~~ een operatie aan zijn amandelen. En Rollini hield op met de bassaxofoon om zich geheel op marimba en xylofoon te concentreren. Joe Venuti overleed 14 augustus 1978, tot op het laatste technisch virtuoos, o.a. met zijn vier-snaren spel, waarvoor hij de ~~xxxx~~ volledig ontspande, de haren over de snaren legde en de stok onder de viool hield. Dat hoort u tot slot, van deel 30 in de geschiedenis van de Jazz. ~~XXXXXXXXXXXXXXXXXXXX~~

~~De~~ de Blue Four op 15 november 1927, nu ~~xxx~~ Don Murray-baritonsaxofoon en Frank Signorelli-piano, "Four string Joe" - dit was Mdr.

Venuti/Lang Blue Four: Four string Joe (Venuti/Lang)

B/2 - 2:55 - idem

0 0 0 0 0

~~Wat~~ "A mug of ale", 13 september 1927
opgenomen voor Okeh in NY, slot van deel
30 in de gesch. van jazz, Mdr.